

Tacksägelsedagen

Psalmer: 5, Ps 30, 168, 24:1-5, 24:6-9

Texter: 1 Krön 29:10-14, 1 Tess 5:16-24, Luk 17:11-19

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Lukas 17:11-19

11 På sin färd till Jerusalem tog Jesus vägen genom Samarien och Galileen. 12 När han var på väg in i en by, kom tio spetälska män emot honom. De stannade på avstånd 13 och ropade: "Jesus, Mästare, förbarma dig över oss!" 14 Då han fick se dem, sade han: "Gå och visa er för prästerna." Och medan de var på väg dit, blev de rena. 15 Och när en av dem såg att han hade blivit botad, vände han tillbaka och prisade Gud med hög röst 16 och föll ner för Jesu fötter och tackade honom. Och han var samarit. * 17 Jesus frågade honom: "Blev inte alla tio rena? Var är de nio? 18 Har verkligen ingen vänt tillbaka för att prisa Gud utom den här främlingen?" 19 Och han sade till honom: "Stig upp och gå! Din tro har frälst dig."

Herre, hjälp oss att gömma dina ord i våra hjärtan. Amen

Berättelsen om hur Jesus botar de tio spetälska lär oss om tron och trons frukter. Vi kan inte ge Gud något eller göra något för honom så att han blir skyldig att ge oss något tillbaka. Guds stora nåd och rika gåvor kommer först. Vi blir medvetna om allt gott Gud gör och ger genom evangeliet. Evangeliet tänds tron och där tron finns, där finns också tacksamhet och glädje över Guds rika gåvor. För allt gott Gud gör och ger kan vi bara tacka och lova honom med ord och gärningar. Det kallas trons frukter eller de kristnas lovoffer.

Vi ska börja med att lära oss om tron som litar på att Kristus både kan och vill hjälpa, och ge oss det ingen människa kan ge. Vi hör om tio spetälska män som närmade sig Jesus, bad och ropade om hjälp: *Jesus, Mästare, förbarma dig över oss*. Deras rop innebär att de trodde att han hade makt att hjälpa dem, och att han hade en god vilja och var full av barmhärtighet. De kom med tomma händer som tiggare. De hade inte sänt honom några gåvor i förväg, eller tjänat honom, så att han för deras gåvor eller arbete skulle hjälpa dem. De berömde sig inte av någon förtjänst, och sa att de var värda det. Nej, de trodde att han skulle hjälpa dem bara för sin godhet och barmhärtighet utan att de gjort något för det. De var helt enkelt tiggare - men de tiggde om något som ingen människa kan ge. Hade de tiggat av människor skulle de väl ha frågat efter pengar men de bad att Jesus skulle förbarma sig över dem i deras elände. De närmade sig honom som Herren som har makt över liv och hälsa och en människas dagar.

Varifrån hade de fått en sådan tro? Ja, de hade säkert hört talas om honom. De kan ha hört hur han gick omkring och botade sjuka och gjorde gott mot alla. De kan ha hört hur han tog emot publikaner och syndare och predikade för dem det glada budskapet om Guds nåd och Guds rike. Ordet hade gått före Jesus och nått de tio spetälska. Ordet om Jesus hade gett dem den tron att Jesus är god mot alla, att han kan bota sjuka och driva ut onda andar, och att han tar emot syndare. De trodde att han skulle vara barmhärtig också mot dem och därför kom de till honom och ropade: *Jesus, Mästare, förbarma dig över oss.*

På samma sätt är det med alla troende i alla tider. Också vi har fått vår tro genom det vi hört i evangeliets predikan. Evangeliet försäkrar oss om att Herren är god och nådig mot alla och vill ge oss allt gott och alla andliga välsignelser helt gratis för Kristi skull. Denna tro gör oss till rätta personer att be till honom. Tron driver oss att åkalla Herren och be att han ska förbarma sig över oss, ge oss sin hjälp, och allt vi behöver både till kropp och själ. Genom tron vet vi att han är alla goda gåvors givare. Vi ber att han ska förlåta våra synder och frälsa oss från allt ont, precis som de tio spetälska bad: *Jesus, Mästare, förbarma dig över oss.*

Vi ber om hjälp inte för att vi inbillar oss att vi förtjänat något gott från Gud utan vi ber att han ska förbarma sig över oss av nåd. Evangeliet försäkrar oss om att Gud är god och nådig mot alla och att han har sänt sin Son som Frälsare för alla människor. Därför tror vi att han ska vara god och nådig också mot oss. Det är så tron tillämpar evangeliet. Och i den tron ber vi att han ska förbarma sig över oss och skänka oss allt vi behöver av nåd.

Kommer ni ihåg den märkliga berättelsen om Jakob som brottades med Herrens ängel och sa: *Jag släpper dig inte med mindre än att du välsignar mig.* Han fick svaret: *"Du skall inte längre heta Jakob utan Israel, * ty du har kämpat med Gud och med människor och segrat."* Tron som tror att Gud är nådig för Kristi skull och väntar hjälpen och allt gott från honom vinner seger. När Jesus såg de tio spetälskas tro kunde han inte neka dem sin hjälp. Deras tro hade vunnit seger. När Jesus såg de tio sa han till dem: "Gå och visa er för prästerna." Jesus handlade med dem efter deras tro. Han såg på dem som rena och sa till dem att göra som Mose lag befallde en spetälsk som blivit fri från sin plåga. Medan de var på väg dit blev de rena.

Så långt lär vi oss om tron som vinner seger och tar emot Kristi godhet och Guds välsignelser. På samma sätt kan vi vara vissa om att vår tro vinner seger och tar emot Gud välsignelser. Men den som inte tror tar inte heller emot Gud nåd. Den som inte tror tar inte emot Guds andliga välsignelser fast Gud är nådig och god mot alla.

Guds goda gåvor enligt första artikel tar alla emot så länge de lever. Men de som inte tror erkänner inte själva livet och allt de behöver för sitt liv som Guds goda gåvor och de tackar honom inte heller. Men Guds andliga välsignelser enligt andra och tredje trosartiklarna kan ingen ta emot som inte tror. Guds frälsning och andliga välsignelser kan bara tas emot genom tron. Därför hjälper det inte hur mycket Gud än erbjuder nåd och syndernas förlåtelse i evangeliet, i predikan, i nådemedlen – om människan inte tror det tar hon inte emot frälsningen. *Din tro har frälst dig* hör vi Jesus säga till den tacksamme mannen i vårt evangelium. Det var genom tron han tagit emot frälsningens gåva. Men den som inte tror tar inte emot frälsningens gåva.

Där tron finns väcks också tacksägelse och lovprisning. Av berättelsen ska vi lära oss om trons frukter eller lovoffret som följer på tron. Det heter: *Och när en av dem såg att han hade blivit botad, vände han tillbaka och prisade Gud med hög röst 16 och föll ner för Jesu fötter och tackade honom. Och han var samarit. 17 Jesus frågade honom: "Blev inte alla tio rena? Var är de nio? 18 Har verkligen ingen vänt tillbaka för att prisa Gud utom den här främlingen?"*

De hade säkert alla gått och visat sig för prästerna så som Jesus sagt dem och blivit förklarade rena i enlighet med Mose lag. Men bara en av dem återvände och tackade och prisade Gud för hans oförtjänta godhet och nåd. De andra hade liksom främlingen vänt sig till Jesus för att få hjälp därför att de trodde att Jesus kunde och ville hjälpa. De hade också tagit emot Kristi välgärning och blivit renade. Men de nio tänkte inte på att de nu tillhörde honom som frälst dem och att de nu borde tacka och lova, tjäna och lyda honom. Kanske hade evangeliet utsäde ingen rot i deras hjärtan. Kanske glömde de sin Frälsare, fortsatte sitt gamla liv och förlorade tron. Vi vet inte. Men vad vi säkert kan veta är att det behagar vår Frälsare att vi tackar och lovar honom för allt gott han gör och ger.

Vi ska ha främlingen som vände tillbaka som vår förebild så att vi tackar och lovar Gud för allt gott vi får ur hans hand. När vi tänker på allt gott Gud ger oss till kropp och själ som förklaringen till första trosartikeln lär oss så den enda rimliga responsen från vår sida att *tacka och lova, lyda och tjäna honom*. Ock då har vi ändå bara börjat stava på allt gott Gud gör och ger. I förklaringarna till andra och tredje trosartiklarna påminns vi om att Guds nåd och välsignelser är överflödande: *Jesus Kristus, Guds Son... har återlöst, förvärvat och vunnit mig, ... från alla synder, från döden och djävulens makt, inte med guld eller silver utan med sitt heliga, dyrbara blod och oskyldiga lidande och död. ... för att jag ska tillhöra honom, leva under honom i hans rike...*

Guds största gåva är att han sänder sin Son som vår Frälsare och den största välsignelsen för vår egen del är att vi ska få leva under Kristus i hans eviga rike.

I tredje trosartikel lär vi oss att den helige Ande fattar tag i oss, helgar och bevarar oss och för oss tryggt ända in i himmelen.

När Gud har gjort så mycket gott för oss och lovat oss en sådan framtid så ska vi inte i otacksamhet vända honom ryggen. Nej, vi ska göra som den främlingen i vår text som vände tillbaka för att prisa Gud och tacka Jesus.

För alla Guds välgärningar ska vi tacka och lova, lyda och tjäna honom. Men hur ska vi göra det? Kan vi vara säkra på att visa honom tacksamhet på rätt sätt – på ett sätt som behagar honom. Ja, liksom vi i katekesen får lära oss om Guds välgärningar, så får vi också lära oss hur vi å vår sida ska tacka och lova, tjäna och lyda honom. Det lär vi oss i de tio budorden och Herrens bön. Ett sådant liv och en sådan åkallan är vad Herren väntar sig av oss. Allt det vill vi gärna göra och så vill vi leva för att tacka honom för frälsningens gåva. Amen

Låt oss be!

Herre, Jesus Kristus, du har uppenbarat för oss hurdan Gud är. Du kom full av nåd och sanning. Vi tackar för själva livet och de andliga välsignelser du vunnit åt oss – frälsningens gåva. Bevara oss i den frälsande tron. Vi vill tacka dig med allt vi äger och har. Dig tillhör äran i evighet. Amen.